

mijn geliefd kind, zoek de stilte op

Overdenking   Bapt.gemeente Silo   Willemijn Bakkes   16 Maart 2014

Wat gaat u doen als u een bijzondere ontmoeting hebt tijdens een wandeltocht, een bergtocht of wat voor trektocht dan ook? Pakt u uw fototoestel en maakt u snel een foto? Of pakt u uw mobieltje legt u daarmee deze ontmoeting vast? Stuurt u een appje naar familie en vrienden om hier over melding te maken, of misschien via facebook? De drie discipelen waren volkomen verrast door de ontmoeting op de berg en Petrus wilde hoe dan ook dit gebeuren vasthouden. Dit was zo bijzonder. Dus, laten we tenten opzetten, voor ieder een eigen tent dan kunnen we dit kostbare moment een tijdje vasthouden. Maar dat was niet de bedoeling. De Here God wilde de drie discipelen een belangrijke boodschap doorgeven en Mozes en Elia speelden daarbij een grote rol.

Het gebeurde op de berg. Jezus had de drie leerlingen meegenomen; ze weggenomen uit het dagelijks leven en **de stilte opgezocht** daar op de berg. Ze werden niet gestoord door andere mensen, andere geluiden, bezigheden om zich heen. Nee, zij waren daar in de stilte samen met Jezus en ze waren er helemaal op gefocust op wat er ging gebeuren, want als Jezus je meenam de berg op dan was dat niet zonder reden. Er werd niet gesproken, het was stil en dan zien ze ineens dat Jezus veranderde. Zijn gelaat straalde en zijn kleren werden stralend wit en toen verschenen Mozes en Elia. Dit was een heilig moment, een heel intiem moment, een moment dat je diep van binnen raakt.

Waarom Mozes en Elia op de berg samen met Jezus? Wat is er zo specifiek aan Mozes?

Mozes werd al vroeg na zijn geboorte apart gezet. Om hem voor de dood te behoeden werd hij als baby'tje door zijn moeder in een mandje gelegd en gevonden door een prinses. Zo kwam Mozes aan het hof. Hij werd een prinsje, niet door zijn geboorte, maar door zijn opvoeding. Hij werd in tweeërlei opzichten een koningskind.

God had een plan met dit kind, met deze man. Beiden, Jezus en Mozes hebben bevrijd van slavernij: Mozes heeft onder Gods leiding het volk Israël uitgeleid uit de slavernij in Egypte en Jezus heeft de mens uitgeleid uit de slavernij van zonden en schuld.

Toen Mozes door God geroepen werd, maakte Mozes allerlei tegenwerpingen, maar God sprak: 'Ik zal er voor zorgen **dat jij als een god** voor de farao staat, en je broer Aaron zal je profeet zijn.'

Mozes stond als een god voor de farao. Hij was geen god, maar kreeg de hoedanigheid van een god. Er ging blijkbaar zoveel kracht van hem uit, hij boezemde zoveel ontzag in, dat de farao niet om hem heen kon. God liet Mozes tegen Aaron zeggen wat hij doen moest en zo geschiedde.

Mozes heeft God op de berg Horeb ontmoet; 40 dagen en nachten sprak God met hem. God gaf aan Mozes de Wet en de opdracht en de blauwdruk voor het bouwen van de tabernakel voor God. Door dit alles werd Mozes heel belangrijk voor de Israëlieten en kreeg men een duidelijk beeld van hem.

Onder leiding van Mozes begon een nieuw leven voor de Israëlieten

En Elia?

Elia heeft het zwaar gehad. Hij was altijd bezig met de strijd voor de Here God en die strijd bracht hem in een diepe crisis. Het bracht hem op het randje van moedeloosheid, want hij zag het niet meer zitten en vluchtte.

Elia is het voorbeeld van strijden voor het oprechte geloof in God en hij toont ons wat God teweeg kan brengen in de gewone, de kleine mens. Zoals Paulus ooit heeft gezegd: als ik zwak ben, dan ben ik sterk dankzij Gods genade. (2 Cor. 12, 10) **1**

In de tijd dat Israël geteisterd werd door een lange periode van droogte en daardoor ook **2** hongersnood, kregen koning Achab en Elia het met elkaar aan de stok. Achab beschuldigde Elia van alle ellende en Elia maakte Achab duidelijk dat hij zelf schuldig is door zijn geloofsafval.

Het werd een krachtmeting tussen Elia en 450 profeten van Baäl en 400 profeten van Asjera, boven op de berg Karmel. Het werd een strijd tussen één profeet van de Here God tegen al die andere

mijn geliefd kind, zoek de stilte op

profeten van de afgoden. Elia komt op voor de trouw van de Here God en vraagt de mensen: *'Hoe lang blijven jullie nog op twee gedachten hinken?'*

Het elimineren van al die profeten maakte koningin Izebel woest en gaf opdracht om Elia hetzelfde lot te laten ondergaan. Elia vlucht.

En dan treedt er een crisis op in zijn geloof. Waarom zou hij nog verder gaan, de mensen lijken de Here God wel vergeten te hebben. Hij lijkt wel een drenkeling van een zinkend schip. Maar God laat hem niet met rust, een engel geeft hem te eten, zodat hij weer op krachten komt. En na lang zwerven door de woestijn, ontmoet Elia de Here God op de berg Horeb. Niet in een storm, niet in een aardbeving, niet in vuur, maar in een zachte bries. Elia was echt een man Gods; hij kende God en zijn stem.

Elia werd bevestigd in zijn geloof; God heeft hem beloond en nogmaals bevestigd hoe Hij werkt en dat Hij een trouw God is.

En nou juist deze twee bijzondere mannen, die al heel lang geleden weggenomen zijn door de Heer, staan hier met Jezus op de berg. Je zou kunnen zeggen dat deze drie mannen het geloof in God vertegenwoordigen; zij zijn de vertegenwoordigers van God.

Of ze er nu precies zo uitzagen als toen zij nog leefden, mag je betwijfelen, maar het is wel zo dat de drie leerlingen wisten dat dit Mozes en Elia waren. De Here God heeft ze het doen zien en zij waren overtuigd en ontsteld.

Moet je voorstellen dat je ergens wandelt en dat dan ineens een dierbaar persoon voor je staat die al lange tijd geleden is overleden. Iemand die je nog steeds meedraagt in je hart. Wat zou dat met je doen en wat gebeurt er als je dat aan anderen vertelt? De meeste mensen zullen je niet geloven. Nee, dat kan niet, dat was je eigen fantasie, je wilde dat zo graag, het was een hersenschim, je liep te dromen, want in dromen gebeuren wel meer vreemde dingen. En toch weet jij het zeker dat je die ene persoon gezien hebt en het maakt je intens blij, maar ook eenzaam omdat je het met niemand kan delen. Nee, je kijkt wel uit, wat zullen ze wel niet van je denken!

Jezus had drie leerlingen meegenomen en alle drie hebben zij Mozes en Elia gezien. Als zij dit op een gegeven moment vertellen aan de andere leerlingen, dan kunnen die leerlingen er moeilijk omheen, want alle drie hebben zij het gezien. Dus er waren drie getuigen. En dan klinkt de stem van God. Vanuit een wolk spreekt God tot hen: "Dit is mijn geliefde Zoon. In Hem vind ik vreugde. Luister naar hem."

Ja, eerst laat God Mozes en Elia verschijnen en er vindt een verandering plaats bij Jezus. Dit alleen kan door God gebeuren; dit is een Gods wonder! En dan..... komt de schaduw van een stralende wolk over hen. Uit alles blijkt dat het licht, stralend, mooi, bijzonder en vredig was. Met andere woorden **HEILIG**

Jezus is al een tijd met zijn leerlingen op stap. Hij leert hen voortdurend. Zij zien Hem verschillende wonderen doen, Hij onderwijst in de tempel. En dan vraagt Jezus hen op een dag: 'Wie zeggen de mensen dat Ik ben?' De leerlingen zeggen: 'Sommigen zeggen 'Johannes de Doper, anderen 'Elia of Jeremia of één van de andere profeten.' En dan vraagt Jezus: 'Wie zeggen jullie dat ik ben?' En Simon Petrus antwoordt: 'U bent de Messias, de Zoon van de levende God.'" Ja, zegt Jezus, dit is jou duidelijk gemaakt door mijn Vader in de hemel en niet door de mensen." **3**

Jezus is voorzichtig aan aan het toetsen bij zijn leerlingen hoeveel zij van Hem begrijpen en of ze wel degelijk doorhebben wie Hij is.

Jezus gaat zijn leerlingen voorbereiden op zijn lijdenstijd, op dat wat Hem te wachten staat, maar dat was toch nog wel iets te moeilijk. Misschien een stapje te ver. Zij hebben een duidelijke

mijn geliefd kind, zoek de stilte op

bevestiging nodig om alles wat staat te gebeuren, beter te kunnen begrijpen en dan nog is het moeilijk om te vatten.

Hier op de berg zegt God zelf: 'Deze is mijn Zoon in wie ik mij verheug. Luister naar Hem.' Hier spreekt God, de God die sprak tot Mozes en die hem leider maakte van het volk Israël. De God die in die woestijn aanwezig was in een wolk of vuurkolom, de God die voorzag in hun behoeften, die hun de wetten gaf en zo'n specifieke opdracht voor het maken van de tabernakel voor God. De God die zei: 'Als jullie de woorden van de Heer, jullie God, ter harte nemen, als jullie doen wat goed is in zijn ogen, en je houdt aan zijn geboden en wetten, zal ik voor jullie zorgen. Ik, de Heer, ben het die jullie geneest.'

Hier sprak de God die Elia bijstond toen hij alleen tegenover zoveel valse profeten stond. Alleen omdat hij geloofde en erop vertrouwde dat de Here God hem bij zou staan, durfde Elia het aan. Hij, nee God, won het van al die profeten. Elia deed wat hij moest doen. Deze God, de levende God, spreekt hier tot de drie leerlingen. Deze ontmoeting, deze woorden van God, moeten hun duidelijkheid en zekerheid geven over Jezus, de Zoon van God.

Helaas lezen we verder dat Jezus hun beticht van ongelovig en dwars volk. Het was de leerlingen niet gelukt een jongen die bezeten was, in bezit was genomen door demonen, te bevrijden en de vader komt naar Jezus toe. Hoe moeilijk is het voor de volgelingen van Jezus van toen en nu om echt ten diepste te kunnen geloven in de wonderbare kracht van de Heer en de kracht die de Heer ons wil geven om te kunnen werken in Zijn koninkrijk.

Wat zouden wij gaan doen als we zo'n onwaarschijnlijke ontmoeting op onze tocht zouden hebben. Durven wij te geloven wat de Geest van God ons duidelijk wil maken, tot ons zegt?

Jezus is niet meer onder ons, maar heeft ons de heilige Geest beloofd, maar ook dat wij door de kracht van de Geest tot grote dingen in staat zijn. Welke ontmoeting heeft u nodig om echt te kunnen geloven dat de Geest van God tot je spreekt en je laat handelen? Zou het zo kunnen zijn dat de Here God op dit moment tegen u, tegen jou zegt: 'Dit is mijn Zoon in wie ik een welbehagen heb, luister naar Hem.' Zou het kunnen zijn dat de Here God, de levende God, de God die dezelfde is van toen in de tijd van Mozes, in de tijd van Elia, in de tijd dat Jezus rondliep op aarde, tegen ons zegt: 'Luister naar mijn stem, ik ben een sprekende God, ik wil jullie helpen en leiden.' Het zou zo maar kunnen zijn dat in deze tijd voor Pasen, een tijd van stil zijn en luisteren, van meer tijd nemen voor God en zijn Woord overdenken en van rondkijken en zijn hand herkennen in zijn schepping, de stem van God, van de Geest van God, tot je komt. Wij hebben een levende, een sprekende God, die ons niet loslaat en ons gelukkig wil zien. Hij wil dat we groeien en wil ons gebruiken in zijn koninkrijk. In deze moeilijke, dreigende, hongerende wereld heeft Hij ons zo hard nodig.

Luister naar mijn Zoon, zegt God. Luister naar Hem, niet om ons in de boeien te slaan, maar om ons vrij te maken van de slavernij waar we in verstrikt zijn geraakt, vrijwillig of onvrijwillig. Wij zijn verstrikt geraakt in het moeten. We moeten zo veel, van onszelf maar vooral door de media. En we hollen en rennen maar door. Onze gedachten lijken niet meer te stoppen en ons lijstje van wat we moeten lijkt alleen maar te groeien en eigenlijk weten we allemaal wel beter en hebben we zo'n behoefte aan rust, aan echte ontspanning.

Ga de berg op en wees stil. Stap uit de drukte van het dagelijks leven en trek naar buiten en ga zitten en kijk rond. Luister naar de geluiden van de natuur en ontdek die ene liefdevolle stem die tot je spreekt. Hij houdt van je, Hij zegt ook tegen jou: 'Jij bent mijn geliefd kind, Ik heb je naam in mijn handpalm gegrift, Ik ken je, Ik weet wat je nodig hebt. De Heer wil je helpen en leiden.'

Luister naar mijn Zoon van wie ik zielsveel houd; Bij Hem mag je schuilen en uitrusten, Hij geeft je nieuwe kracht en bevrijding van elke slavernij. Hij is mijn geliefde zoon en jij bent mijn geliefd kind; hoor naar mij.

mijn geliefd kind, zoek de stilte op